

בבית הדין הצבאי לערעורים

בפני:

אלוף דורון פיילס - הנשיא

בעניין:

ב/XXX טור' מ' ק' – המבקש (ע"י ב"כ, סרן אלישר פיינגרש)

נגד

התובע הצבאי הראשי – המשיב (ע"י ב"כ, רס"ן מתן פורשט)

בקשה להארכת מועד להגשת ערעור. הבקשה נדחתה.

ה ח ל ט ה

1. המבקש הורשע ביום 15 במארס 2011, **על-פי הודאתו**, בבית הדין המחוזי מחוז שיפוט דרום, **במסגרת הסדר טיעון**, בעבירה שעניינה שימוש בסם מסוכן, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. בגין הרשעתו, נגזרו על המבקש, **בהתאם להסדר הטיעון שנקשר בינו לבין התביעה**, 25 ימי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו; עונשי מאסר על תנאי; שלושה חודשי פסילת רישיונות נהיגה והורדה לדרגת טוראי.

2. **בחלוף למעלה מחמש שנים מאז ניתן גזר הדין**, ביום 26 באוגוסט 2016, פנה בא-כוח המבקש בבקשה להאריך את המועד להגשת ערעור על גזר הדין של בית הדין המחוזי. בבקשתו, מציין המבקש כי התייצב במתקן הכליאה במועד שבו נדרש לעשות כן, בהתאם לגזר הדין שניתן ביום 15 במארס 2011, אולם נמסר לו כי שמו לא הוזן במערכת ועל כן "הושב לביתו". לאחר שהתייצב במתקן הכליאה פעם נוספת אך נשלח כלעומת שבא, פנה המבקש לבא-כוחו דאז, אשר מסר לו כי "יטפל בעניין". מאז ועד היום המתין המבקש להנחיות בא-כוחו, אשר "לא ניתנו מסיבות שאינן ידועות". לאחרונה, נעצר המבקש ולאחר שביקש להיוועץ בסנגוריה הצבאית, נחשפה התשתית העובדתית הנטענת שלעיל בפני בא-כוחו של המבקש דהיום. משכך, "לא היה בידי ההגנה לפנות בבקשה זו קודם. ברי כי אם הייתה נפרשת התשתית העובדתית... הרי שהח"מ היה מגיש בקשה זו עוד...

קודם לכן". עוד טען המבקש טענות שונות בדבר התנהלות פסולה מצד הרשות, באופן המצדיק, לדידו, את התערבות ערכאת הערעור במידת העונש שהוטלה עליו. כך, בין היתר, טען כנגד סירוב התביעה הצבאית לבקשתו לנכות את ימי המחבוס שריצה במתקן הכליאה בשנת 2011 בשל היעדרות משירות המילואים, מעונש המאסר שהוטל עליו (לפי הטענה, אם היה ידוע באותו הזמן כי על המבקש לרצות גם עונש מאסר, היה נושא בעונש זה באופן חופף לעונש המחבוס האמור) וכנגד התנהלות הרשות, שלא תיעדה את התייצבותו לכליאה כנדרש.

3. התביעה הצבאית התנגדה לבקשה והדגישה את פרק הזמן הרב שחלף מהמועד האחרון הקבוע בחוק להגשת הערעור. עוד עמדה התביעה על כך שטענות המבקש בדבר השתלשלות העניינים שלאחר מתן גזר הדין לא נתמכו בתצהיר של המבקש או של בא-כוחו הקודם או בכל אסמכתא אחרת המאמת את טענותיו. כן נטען, כי סיכויי הערעור נמוכים, בשים לב לכך שהעונש ניתן תוך אימוץ עתירתם **המשותפת** של הצדדים.

4. אמנם, ככלל, בבקשות מסוג זה ננקטת גישה מקלה עם נאשם שהורשע ומבקש כי יינתן לו יומו בפני ערכאת הערעור, הגם שאיחר בהגשת ערעורו (ראו: בש"פ 8967/06 **נמרי נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 5.2.2007) פס' 3; בש"פ 8758/01 **מדינת ישראל נ' רזינסוויילי** (טרם פורסם, 12.2.2002), פס' 3; ב"ש 230/86 **עצמון נ' מדינת ישראל**, פ"ד מ(2) 353, 356 (1986); ב"ש/23/08 **טור' חבוב נ' התובע הצבאי הראשי** (2008); ב"ש 113/08 **טור' זידאן נ' התובע הצבאי הראשי** (2008)).

5. עם זאת, הבקשה בעניין דנן מעוררת קושי **ניכר**. הבקשה הוגשה בחלוף **למעלה מחמש שנים** מהמועד הקבוע בחוק להגשת הערעור. כידוע, "ככל שמשך האיחור ארוך יותר, כן יגבר משקלם של הנימוקים האחרים, הנוטים לדחיית הבקשה..." (בש"פ 3239/99 **זבורוב נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 14.6.1999)). הלכה היא, כי על מבקש הבקשה להארכת מועד להגשת ערעור, מוטלת החובה להגיש בקשתו בזריזות ובהזדמנות הראשונה (ב"ש 1216/85 **מדינת ישראל נ' עצמון**, פ"ד מ(2) 325 (1986); ע"פ 4946/07 **מקלדה נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 19.2.2009)). הסברו של המבקש בנוגע למשך האיחור בהגשת הבקשה, אינו משכנע. על המבקש הוטל עונש מאסר בכליאה ממשית, במסגרת **הסדר טיעון** שבו נקשר עם התביעה הצבאית בהיותו **מיוצג על-ידי סנגור**. בשולי גזר הדין **הודעה למבקש זכותו לערער** כחוק. המבקש ידע כי עליו להתייצב לריצוי עונשו, ולראיה – לטענתו אף עשה זאת, אלא שלמעשה מעולם לא ריצה את עונשו. לטענתו, עמד המבקש בקשר עם בא-כוחו דאז, אף לאחר מתן גזר הדין בעניינו. נוכח כל האמור, **תמוהה** טענת המבקש כי "לא היה בידו לדעת כי ביכולתו... לבקש מכבוד בית הדין הנכבד להתערב בעונש הכליאה אשר הושת עליו". לא זו אף זו. נימוקי הערעור שהוצגו במסגרת הבקשה להארכת המועד, מצביעים על כך שטענות המבקש נוגעות אך להשתלשלות העניינים שאירעה **לאחר** מתן

גזר הדין בעניינו, והן אינן מתייחסות כלל לשאלת מידת העונש שהוטל בשעתו על המבקש. מטבע הדברים, לעובדה זו השלכה ממשית על סיכויי קבלת הערעור. לכך מצטרף ההיבט הנוסף הנוגע לסיכויי הערעור, שעליו עמדתי לעיל, ועניינו בכך שהמדובר בערעור על גזר-דין, שכיבד הסדר טיעון, שבו נקשר המבקש עם התביעה הצבאית, בעת שהיה מיוצג (השוו: ב"ש/69/12 טור' חזן נ' התובע הצבאי הראשי (2012)).

6. נוכח האמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה באב התשע"ו, 29 באוגוסט 2016, בלשכה ותובא לידיעת הצדדים על-ידי המזכירות.

דורון פיילס, אלוף
נשיא בית הדין הצבאי
ל ע ר ע ו ר י ס

חתימת המגיה: _____ העתק
סגן
קצינת
נאמן קורל בית
למקור מכני הדין
תאריך: _____